

кзмз новый-а, за да не и бѣдѣтъ кладенцы-тѣ на хананейски-тѣ мысли по драги отъ живы-тѣ потоцы изъ камакз-а, изъ кой-то тече божїа премѣдрость.

„Давидз, избранз за царь, царски бѣше помазанз отъ рогз-а съ божественз елей; и ты, дѣше, ако искашъ царство небесно, помажи са съсъ съзсы кмѣсто елей.“

Страшни примѣри излѣзватъ предъ нежъ, Саулъ и Авесаломъ и Соломонъ, кой-то са лиши отъ премѣдрость, Ровоамъ и Бровоамъ, кои то раздѣлихъ царство-то, и светокрадецъ Осїа и Ахаавъ безбожный, кои-то прогонавахъ пророцы-тѣ.

Ако са угледашъ на тѣхъ, и не са покоришъ на рѣчи-тѣ на Илїа Тезкитанина, и тебе, дѣше, ще са затвори небе-то, и тебе ще постигне божїй-а гладъ; но бѣди като вдовица-та въ Сарептѣ.—

„Преминѣхъ мои-тѣ дене като сзница, кога са человекъ бѣди, и азъ плачѣ на постилкѣ-тъ си както царь ѳзекїа, за да ми са придадѣтъ дене на животз-а: но какъвъ Исаїа ще предстане предъ тебе, дѣше, ако не Богъ на сичко-то.“

Найпослѣ писатель-а на дѣховны-тѣ дѣла, като премина сичко, що е въ старый-а заветъ, подигва са и кзмз тойзи давачъ на животз-а, сирѣчь спасителя на дѣши-тѣ, и вика както хайдѣкз-а: „помани ма!“ и както Митарь: „милостивъ бѣди мнѣ грѣшномѣ!“ Въ постоанство-то угледка са на хананейскѣ-тъ и на слѣпцы-тѣ при распѣтіе-то: „Помилѣй ма сыне Давидокъ!“ Пролива съзсы